

KALÁSZ MÁRTON

Szálláson

Homburg

*az órás francia
 sem csak átalkodott; a Lattner nyeregkészítő
 család, való, nem látja elviselni
 most már a hangszer áldatlanságát, éjszaka is
 a hosszú kezek futását, ébren a hangokat
 fallestben, s unos-untalan
 utcán még gyötri a fület, csukénád-ütnéd az ablakot
 aztán e csúf város ideszédül – a landgróf
 ezen majd csak kételkedni nem tud
 mert ez fönt lelke-szakadott bolond, ez itt fönt
 ha tikkadna egy-egy pillanatra, vágja tovább
 másnap a húrokat – aki fölrad bármit, hogy megmutatná, holnap
 vehetné adományba, a könyvtáros úr okkal sehonnét védhető
 ami szerzett istenverése: majd vigyék el*

Nyugtalanság Rastattban

*a rossz idő, ennyi levertség
 Sinclair a kongresszuson ül
 más kávémérésekben őrlí az időt
 sétán, mint gyermeteg hangulatukban
 parkfényből kapriolozó kutyák
 novembert zölddé te szimatolod
 holnap levél, mégse mehetsz anyádhoz
 a rossz idő, ez az örök levertség
 Sinclair éjszaka a politikát
 őrlí, tetszik is, nem is ennyi fiatal
 szellem, a Sinclair bujtotta változatok
 nem esik szó a frankfurti kudarcról
 Sinclair félrenéz, ha előveszed
 a kis Gontard Henri törődött levelét*